

Un relator per votar els pressupostos espanyols

written by Redacció Unilateral | 7 de febrer de 2019

Les negociacions entre el tàndem Artadi i Aragonés (govern autonòmic català) i Sánchez (govern espanyol) han culminat, pel que se sap, en la idea que les seves converses estiguin seguides per un relator o mediador, independent. Des d'Espanya, s'entén com una concessió del govern socialista (almenys de la seva cúpula, en la visió de la seva vicepresidenta Calvo), a favor dels catalans. L'existència d'aquesta figura sorprèn ja que no consta l'abast del contingut de les negociacions, llevat que sigui per consolidar el document de 21 punts de partida presentat pel president Torra, com a "pacte d'estat" i que no especifica cap procediment per dur el país a la independència.

Ni el nom (gent com l'argentí Pérez Esquivel) ni la forma de "nomenar" aquesta figura donen satisfacció a les parts, en un intent desesperat per dissimular les mancances per apartar-se de l'origen del conflicte: el resultat del referèndum d'autodeterminació del primer d'octubre de 2017.

La vicepresidenta espanyola es refereix a aquesta figura com la d'una persona que "ordena el debat" per "recapitular el que es tracti". I per la part catalana, l'existència d'aquesta figura "notarial" s'entén com una victòria tot i que ni es coneix el nom, ni les funcions ni l'abast del que han de tractar. En qualsevol cas, no es planteja aquesta figura per encaminar la ruptura definitiva entre Catalunya i Espanya, d'acord amb el mandat democràtic sorgit de les urnes.

De fons, d'acord amb els criteris de diferents analistes polítics catalans, hi plana una cessió formal, sense cap recorregut, per permetre a ERC i a PDeCAT/CRIDA poder acabar votant a favor dels pressupostos espanyols ja que l'esmentat

relator es podria vendre com una compensació.

Tanmateix, l'acceptació d'aquest marc de relacions entre dos governs d'un mateix estat (en la mesura que no hi ha ni implícita la declaració d'independència) esdevé una redundància que no dur enlloc, tal com afirma l'especialista en negociacions internacionals Marc Gafarot. Per aquest expert, tot plegat respon a una vella estratègia política socialista segons la qual els "socialistes espanyols que són els grans culpables de la fallida estatutària sempre acaben trobant aliats a Catalunya ja siguin els Comuns, els neoconvergentes o l'Esquerra Republicana" per desdibuixar les pretensions democràtiques dels catalans.

De passada, es manté un desgast lingüístic prou sever, ja que la figura de relator s'associa a figures rellevants de Nacions Unides, destinades a treballar des del paraigües d'una organització internacional en la protecció dels més elementals i bàsics drets humans. Ara, en canvi, es destina aquesta paraula, la de relator, a una funció de secretari, per aixecar acta i deixar-ne constància, per temes sense els atributs de gravetat que tenen els autèntics relators. En aquest cas, els destinats a dirimir un pacte de successió d'estats per fer possible el naixement d'un nou estat en forma de república: Catalunya.